

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

7 maart 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Interpellatie van de heer André Denys tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de reglementering van vechtsporten

Interpellatie van de heer André Denys tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het voornemen van de minister om de sport rope-skipping niet langer als aparte sporttak te erkennen

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de publieke sponsoring en/of subsidiëring van topsporters en van privé-sportverenigingen anderzijds

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de opdrachten van de door de Vlaamse overheid gesubsidieerde Wielerbond Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de coördinatie van het Vlaamse topsportbeleid wat betreft de opleiding van jonge topsporters

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 7 maart 2002

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.05 uur.*

Interpellatie van de heer André Denys tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de reglementering van vechtsporten

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Denys tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de reglementering van vechtsporten.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, deze interpellatie gaat over de vechtsporten en over medisch verantwoord sporten. Ik weet niet of er over dit onderwerp al eerder is geïnterpelleerd in het Vlaams Parlement. De politici praten er niet graag over. De beperkte opkomst hier toont aan dat men de discussie schuwt. Vechtsporten zoals kickboksen en taekwondo worden immers geassocieerd met maffiose praktijken en agressie. Het is altijd leuker voor politici om op te komen voor meer bloemen en bomen of voor de kwaliteit van het onderwijs dan voor een sport waarop de intellectuelen schimpen.

Ik steun degenen die de goede kanten van deze sporten willen ontwikkelen. Er zijn eerlijke, goedmenende mensen in deze sporttak, en ik sta aan hun kant. Daarmee wil ik geen enkele toegeving doen aan degenen die verantwoordelijk zijn voor de kwalijke kanten. We mogen echter niet het kind met het badwater weggooien. Met deze interpellatie wil ik aandacht vragen voor deze sporttak. Ik wil u vragen om degenen die het goed menen te

helpen. Alleen kunnen ze immers het gevecht niet aan. Ze hebben onze steun nodig.

Deze vechtsporten zijn vooral belangrijk voor jongeren uit kansarme buurten of jongeren die in een kansarme omgeving moeten starten en een trapje hogerop willen geraken. Deze sporten zijn ook belangrijk omdat ze de maatschappelijke integratie bevorderen. Ik heb al vaak boks- en kickboksmatches bijgewoond. Men hoort er bijna nooit racistische uitspraken. Die hoort men soms wel tijdens voetbalwedstrijden. Verder hebben deze sporten belangrijke positieve gevolgen op medisch vlak, als ze tenminste op een medisch verantwoorde wijze worden beoefend.

Vechtsporters ontwikkelen kracht, maar ook soepelheid, weerstand, uithouding en mentale weerbaarheid. Ik erken ook dat het grensgebied tussen een meerwaarde voor de gezondheid en een gevaar voor de gezondheid soms smal is. Dat is zeker het geval als de medische begeleiding onvoldoende is. Over dat laatste punt wil ik het hebben.

De Engelse bokssport is de enige bokssport die in België is gereguleerd. De nieuwe bokssporten zijn niet gereguleerd. Ik denk dan aan het kickboksen, 'la boxe française' of Savate, Thai-boxing, taekwondo. Sommigen denken dat de afwezigheid van reglementering sommigen ertoe brengt om het boksen links te laten liggen en zich te bekeren tot deze nieuwe sporten.

De reglementering schrijft medisch toezicht voor. De medische controle omvat een algemeen onderzoek door een sportarts, een neurologisch onderzoek met elektroencefalogram, een cardiologisch onderzoek, een oftalmologisch onderzoek, een ORL-onderzoek en een bloedonderzoek. Omdat de uitoefening van de sport soms gepaard gaat met bloedverlies, worden de sportlui gecontroleerd op aids en syfilis. Deze reglementering vloeit voort uit het KB van 5 juli 1962. Naast deze tweejaarlijkse

Denys

grote onderzoeken is ook nog een klein onderzoek bij een erkend sportarts verplicht.

De beoefenaars van de klassieke Engelse bokssport moeten na elke wedstrijd bepaalde rustperiodes in acht nemen. De lengte ervan hangt af van het aantal gevechten rondes. Na een nederlaag voor de tijdslimiet van de wedstrijd is bereikt, wordt een verplichte rustperiode en een medisch onderzoek door een sportarts opgelegd. De reglementering op basis van het federale KB van 1962 is dus duidelijk.

Het decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening van 27 maart 1991 is de basis waarop de Vlaamse Gemeenschap de sportbeoefening medisch controleert. Dit decreet biedt weinig houvast voor het reglementeren van zowel de klassieke als de nieuwe gevechtssporten. Mijn eerste vraag luidt dus : op welke wijze wordt de reglementering van de klassieke bokssport gecontroleerd, opgevolgd en geadviseerd ?

Mijn tweede vraag gaat over het eigenlijke onderwerp van deze interpellatie. Waarom wordt de reglementering voor de klassieke Engelse bokssport niet opgelegd aan de andere vechtsporten ? Wordt dat overwogen ? In de praktijk zijn de medische gevaren even groot bij deze vechtsporten als bij de klassieke Engelse bokssport. In de beleidstekst over medisch verantwoord sporten blijft doping het grote probleem. De minister weet dat ik de regering steun in haar strijd tegen de doping. Mijns inziens moet er wel een bijkomend accent worden gelegd. De toepassing van het KB van 1962 op de klassieke Engelse bokssport moet worden geëvalueerd, en het toepassingsgebied ervan moet worden uitgebreid naar de andere vechtsporten.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, in de eerste plaats wil ik stellen dat ik waardering heb voor de uiteenzetting van de heer Denys, hoewel ik het er niet altijd mee eens ben.

Ik deel wel dezelfde uitgangspunten als de heer Denys. Ook ik hecht veel waarde aan het maatschappelijk belang, namelijk het bevorderen van het integratieproces en het stimuleren van de mentale weerbaarheid. De uiteenzetting heeft me wel doen nadenken over de te gemakkelijke en te principiële houding die ik aanneem als tegenstander van gevechtssporten.

Tot op heden is er wat de risicovechtssporten betreft op wetgevend vlak inderdaad enkel een reglementering voor het klassieke Engelse boksen. Het medisch toezicht op de bokssport wordt geregeld door de wet van 31 mei 1958 tot reglementering van bokswedstrijden en -exhibities en het koninklijk besluit van 5 juli 1962 tot reglementering van bokswedstrijden en -exhibities en van de beoefening van de bokssport. Hoewel voornoemde wet werd opgeheven door artikel 45 van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, blijft de wet van 31 mei 1958 tot op vandaag de wettelijke basis voor het medisch toezicht op de bokssport, aangezien de inwerking-treding van artikel 45 voor onbepaalde tijd werd uitgesteld door het besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 1991 over de uitvoering van het decreet.

In 1997 werd reeds een ontwerp van besluit tot vaststelling van de voorwaarden voor de organisatie van en de deelname aan risicovechtssporten principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering. Onder risicovechtssporten worden vechtsporten verstaan waarbij het intentioneel toedienen van slagen of stoten, in het bijzonder op het hoofd, is toegestaan, zodat ook andere bokssporten dan het Engels boksen hieronder vallen.

Het ontwerp bepaalt in de eerste plaats dat niemand de beoefening van risicovechtssporten mag organiseren of aanleren zonder daartoe erkend te zijn. Verder legt het ontwerp de leeftijdscategorieën voor deelname aan risicovechtssporten vast. Ook worden de voorwaarden inzake de sportmedische keuring bepaald waaraan de beoefenaar van een risicovechtssport zich moet onderwerpen. Het ontwerp bepaalt verder dat de beoefenaar van een risicovechtssport in het bezit moet zijn van een wedstrijdboekje, waarvan het de inhoud bepaalt. Het ontwerp bepaalt dat bij elke risicovechtssportmanifestatie een medisch toezicht moet worden georganiseerd.

De Raad van State oordeelde echter dat er geen rechtsgrond is voor het reguleren van de organisatie of het aanleren van risicovechtssporten. Tevens sprak de Raad van State zich uit tegen de regeling voor het dragen van bepaalde kosten die volgens het ontwerpbesluit door de sportbeoefenaar en de organisatoren moeten worden gedragen. De Raad van State kon zich alleen vinden in het afhankelijk stellen van deelname aan voorwaarden inzake leeftijd, medische keuring of afwezigheid van dopinggebruik.

Anciaux

Zoals aangestipt in de beleidsbrief Sport 2002 zal ik aan het parlement voorstellen om het decreet medisch verantwoord sporten te wijzigen. We werken daar volop aan. Binnen het nieuwe sportbeleid van de Vlaamse regering is een inhoudelijke evaluatie en herwaardering van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening een belangrijk element. Het in voorbereiding zijnde voorontwerp van decreet zal daarom moeten voorzien in een hoofdstuk over risicovechtporten om de juridische bezwaren tegen het ontbreken van rechtsgrond op te heffen, en om zo het ontwerp van besluit te kunnen goedkeuren. Het moet de bedoeling zijn om de regelgeving inzake medisch verantwoord sporten op zo'n manier uit te bouwen dat er een gespreide verantwoordelijkheid kan worden toegewezen, zowel aan sporters en organisatoren als aan diegenen die de risicovechtport aanleren.

Ik deel uw mening dat alle bokssporten aan dezelfde regelgeving moeten kunnen worden onderworpen. Het is het risico voor de beoefenaar dat hier de leidraad moet vormen, en niet de origine of de specifieke vorm van de bokssport. Dat hierbij niet alleen de bokser door de regelgever aan verplichtingen wordt onderworpen, lijkt mij evident.

De redenen waarom het besluit nog niet is goedgekeurd, zijn evenwel niet van louter budgettaire aard, zoals u aanvoert, maar hebben vooral te maken met de juridische basis, zoals ik hier trachtte duidelijk te maken.

Ik dacht dat ik in de commissie toch al had aangekondigd dat wij het decreet medisch verantwoorde sportbeoefening willen uitbreiden tot een echt decreet medisch verantwoord sporten. Het zou niet enkel om een 'antidopingdecreet' gaan. Zo'n decreet is trouwens noodzakelijk in de strijd tegen doping, omdat we dan een rechtsgrond hebben om ook algemene gezondheidsonderzoeken uit te voeren.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben natuurlijk tevreden met het antwoord. Ik wist niet dat er al een voorontwerpbesluit was opgemaakt, dat een negatief advies kreeg van de Raad van State.

Er is toch iets wat ik niet goed begrijp. U verwees naar voorwaarden als leeftijd, medische keuring en afwezigheid van dopinggebruik. Ik begrijp dan niet waarom 'medische keuring' niet als kapstok kon worden gebruikt om de nodige maatregelen te nemen met betrekking tot een reglementering voor doping.

Het is natuurlijk veel beter om deze discussie uit de weg te gaan door een verankering in een aangepast decreet medisch verantwoord sporten. Mijn vraag is dan echter of de hele dopingdiscussie dan wel wordt gevoerd, maar ik vermoed van wel, mijnheer de minister. Ik geef u gelijk wanneer u zegt dat er ook dopingcontroles moeten kunnen worden uitgevoerd op training en dergelijke, wat vandaag niet kan.

Minister Bert Anciaux : Dat kan volgens mij vandaag wel al.

De heer André Denys : Dat is mogelijk, dan slik ik mijn woorden in.

U zegt dat we, als we effectief gezondheidscontroles willen uitvoeren, het huidige decreet medisch verantwoord sporten moeten uitbreiden. Mijn vraag is dan of u hierop een termijn kunt plaatsen. Is dat voor binnen afzienbare tijd ? Soms nemen zulke beslissingen toch wel veel tijd in beslag.

Minister Bert Anciaux : Ik ben hier nu reeds een paar maanden mee bezig. Dit is echt een zaak waarvan ik denk dat ze nog in 2002 kan worden goedgekeurd door het parlement. Het ontwerp zou voor het reces moeten worden ingediend in het parlement. Dan gaat het naar de Raad van State, en ten laatste in oktober 2002 wordt het dan behandeld in het parlement. Een van de volgende weken is het ontwerp klaar. Ik moet dan eerst advies vragen aan de Sportraad vooraleer ik ermee naar de regering kan gaan.

De heer André Denys : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Zelfs zonder de teksten te hebben gelezen, zullen wij ze zo snel mogelijk via parlementaire goedkeuring een decretale basis geven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer André Denys tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het voornemen van de minister om de sport rope-skippping niet langer als aparte sporttak te erkennen

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Denys tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het voornemen van de minister om de sport rope-skippping niet langer als aparte sporttak te erkennen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, deze interpellatie ligt in het verlengde van de hoorzitting van deze voormiddag en het advies van de Sportraad over de uitvoeringsbesluiten van het decreet over de sportfederaties. Een van de punten die in het advies worden benadrukt, is de erkenning van de sporttakken. Mijn vraag handelt specifiek over de rope-skippping of het touwtjespringen.

Het was nuttig om de Vlaamse Sportraad te horen. Er worden drie basisprincipes gehanteerd om een sport als een erkende sporttak te beschouwen. Het moet in de eerste plaats om een pedagogisch verantwoorde sport gaan en er moet voldoende participatie zijn. Een ander basisprincipe is de normering en standaardisering. Er moet een duidelijke evolutie van spel naar sport zijn. Elke sport is immers ooit als spel gestart. Op een bepaald moment moet er een vorm van institutionalisering en structuren komen, waarbinnen de beoefening van de sport wordt aangeboden. De Vlaamse Sportraad baseert zich op deze principes om een uitspraak te doen of om een aanvraag tot erkenning als sporttak te overwegen. Er moet natuurlijk eerst een vraag worden ingediend, ik denk hierbij aan waterpolo. Triatlon heeft de erkenning wel aangevraagd.

Het verwondert mij dat de meerderheid van de leden van de Sportraad de rope-skippping niet erkend heeft. Het is immers een sport met voldoende participatie en 1.800 beoefenaars ervan nemen deel aan competities. Als er competities worden georganiseerd, betekent dit dat het spel al naar sport is geëvolueerd. Er worden internationale wedstrijden, zoals wereldkampioenschappen, georganiseerd. Er bestaan wereldwijde structuren en organisaties. Het is een sport die gestructureerd is en kwaliteitsvol wordt begeleid.

Waarom heeft de Vlaamse Sportraad deze sport niet goedgekeurd ? Het heeft te maken met een onderlinge strijd tussen de Turnliga en de Bond voor Lichamelijke Opvoeding (BVLO). Het lobbywerk van deze twee groepen is er de oorzaak van dat rope-skippping niet wordt erkend. Het is een jonge sport in volle ontwikkeling die kansen moet krijgen. Om de sport te stimuleren kan zij het best als sporttak worden erkend. Zolang de sport een discipline blijft van een andere erkende sporttak, blijft ze in het defensief.

De Vlaamse Sportraad heeft het decreet over de sportfederaties met betrekking tot de erkenning verkeerd geïnterpreteerd. De heer Vanreusel zei vanmorgen nog het volgende. Om als unisportfederatie in categorie A te worden opgenomen, moet aan twee voorwaarden worden voldaan : erkend worden als sporttak en internationaal geaffilieerd zijn. De erkenning als sporttak mag niet afhangen van het decreet. Wij stellen in het decreet twee voorwaarden om tot de categorie A te behoren. Men kan dus erkend worden als sporttak, niet internationaal geaffilieerd zijn en onder de categorie B bij recreatieve sporten vallen. Het decreet interfereert niet met de erkenning als sporttak door de Vlaamse Sportraad.

De Vlaamse Sportraad heeft het decreet op dit punt verkeerd geïnterpreteerd. De erkenning als sporttak zal ongetwijfeld een internationale affiliatie bij bijvoorbeeld Agfis ondersteunen. Anders komen we in een vicieuze cirkel terecht en houdt het ene het andere tegen. Los van de discussies over de BVLO en de Turnliga, blijft de vraag bestaan of wij deze sport kansen willen geven ? Is de sport groot genoeg om als onafhankelijke sport te worden erkend ? Ik antwoord positief, zeker als men bedenkt welke sporten als individuele sporttak werden erkend. Vechtsporten als jiu-jitsu, karate, judo of kendo zijn apart erkend, alhoewel ze aan elkaar verwant zijn. Er zijn minder verschillen tussen karate en jiu-jitsu dan tussen rope-skippping en turnen.

Voor rope-skippping krijgt men een andere opleiding dan voor gymnastiek, al zijn beide wel enigszins verwant. Reddend zwemmen en zwemmen zijn bijvoorbeeld twee aparte sporttakken, al is het onderscheid veel kleiner dan dat tussen rope-skippping en gymnastiek. Ik vind dat de Vlaamse Sportraad zich niet mag laten beïnvloeden door lobbying. Mijnheer de minister, ik vind dat u rope-skippping moet erkennen als sport. Wat zult u terzake ondernemen ?

De voorzitter : Mevrouw De Gryze heeft het woord.

Mevrouw Niki De Gryze : Ik wil me aansluiten bij die interpellatie. Een bijkomend argument is dat er wereldkampioenschappen bestaan in die sporttak.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben verwonderd over de argumenten die de heer Denys in deze kwestie aanbrengt. Voor de filosofie van de sporttakkenlijst geldt nog steeds het decreet van 1999. Deze morgen hebben we de uitvoeringsbesluiten voor een nieuw voorstel van decreet op de sportfederaties besproken. De indieners willen het sportlandschap op een transparante manier indeelen. De sporttakkenlijst is daar een basis voor.

Er zijn inderdaad wereldkampioenschappen touwtjespringen, maar ik vermoed dat er ook wereldkampioenschappen zijn in de sportieve vrijetijdsbesteding, zoals klootschieten. We hebben de lijn getrokken bij de internationale erkenning. Moet er dan een aparte unisportfederatie komen voor waterpolo ? Nee, want dat hoort bij zwemmen. Als touwtjespringen uit de turnfederatie wordt gehaald, kan men niet meer aan de officiële kampioenschappen op Europees en wereldniveau deelnemen.

Ik begrijp dat, als een sport succesvol is, men verder wil groeien en onafhankelijker optreden. Maar op die manier wordt de versnippering gestimuleerd. Als daar misverstanden over bestaan, moeten we daar ten gronde over praten. Ik denk dat de erkenning van het touwtjespringen maar een minderheid in de Vlaamse Sportraad kan bekoren.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb een voorstel van sporttakkenlijst overgemaakt aan de Vlaamse Sportraad, waarbij rope-skippping afzonderlijk was vermeld met een vraagteken, teneinde hierover een duidelijk advies te krijgen. In het advies van de Vlaamse Sportraad wordt een sporttakkenlijst opgenomen die geen melding maakt van rope-skippping, noch als sporttak noch als discipline, aangezien de Sportraad geen disciplines wenst te bepalen. Er werd enkel een minderheidsstandpunt geformuleerd om rope-skippping afzonderlijk te vermelden.

Ook internationaal verzet de Internationale Gymnastiek Federatie zich binnen de Agfis – Association Générale des Fédérations Internationales Sportives – op dit moment tegen een afzonderlijke

aansluiting van de Internationale Rope Skipping Federatie – Fisac – aangezien deze discipline bij hen wordt beoefend binnen de algemene gymnastiek en de ritmische gymnastiek.

Ik ben allergisch voor lobbying, maar ik moet me baseren op het advies van de Vlaamse Sportraad. Op basis van dat advies heb ik beslist om voor de Vlaamse regering een voorstel te formuleren waarbij rope-skippping als discipline van gymnastiek wordt vermeld.

Er is nog een andere reden waarom ik dat heb gedaan. Ik ben me bewust van de inspanningen die de BVLO in het verleden heeft gedaan en nog doet voor deze sportactiviteit. Ik erger me aan discussies en het getouwtrek tussen bepaalde organisaties, over wie de beste is en wie het grootste deel van het laken naar zich toe mag trekken. Als het is ingegeven door een bezorgdheid om die jonge sport meer kansen te geven, dan moet die door zoveel mogelijk clubs kunnen worden aangeboden.

Deze beslissing schaadt geen enkele sportfederatie in haar huidige werking in Vlaanderen. Elke andere beslissing schaadt een werking die bestaat. Alle betrokken sportfederaties kunnen blijven voortwerken zoals ze dat momenteel doen, zowel inzake aangesloten leden als inzake clubs en activiteiten. Ook op het vlak van subsidiëring verandert dit niets. De BVLO kan als recreatieve omnisportfederatie rope-skippping blijven ontwikkelen in Vlaanderen, zoals hij dat tot op vandaag heeft gedaan. Deze vereniging mag immers alle sporttakken en disciplines van de sporttakkenlijst blijven aanbieden. Ik steek niet onder stoelen of banken dat het in eerste instantie de BVLO is die rope-skippping heeft ontwikkeld tot wat het is.

Anderzijds kunnen de VTL en de ASG als unisportfederatie de huidige leden en clubs behouden indien rope-skippping als gymnastiekdiscipline wordt vermeld, dit op basis van de definitie van unisportfederatie in het decreet. Indien ik rope-skippping daar weghaal, dan mogen zij het niet aanbieden. Als unisportfederatie mogen ze immers maar één sporttak aanbieden. Indien ik het als onderdeel behoud, mogen ze dit wel. Indien ze dit willen blijven voortzetten, dan verplicht ik ze tot datgene waarmee ze dreigen, hoewel dat op mij geen indruk maakt, wel integendeel, maar het is toch een realiteit. Dan zouden ze bijna verplicht zijn om zelf een recreatieve sportfederatie op te richten.

Mijn houding is een louter pragmatische houding, op basis van een advies van de Vlaamse Sportraad.

Anciaux

Ik denk dat de Vlaamse Sportraad weet wat hij zegt. Op basis van dit advies heb ik een evaluatie gemaakt en gekeken naar wat de realiteit en de huidige situatie is voor het aanbieden van rope-skiïng. Ik ben er van uit gegaan dat deze jonge sport misschien meer kansen heeft om zich te ontwikkelen als ze momenteel kan blijven worden aangeboden door deze verenigingen die het nu al doen. Indien echter de internationale situatie verandert en de internationale rope-skiïngfederatie Fisac zich in de nabije toekomst kan aansluiten bij de Agfis lijkt het me vanzelfsprekend – niet omdat het verplicht voortvloeit uit het decreet, maar wel gezien de logica van het decreet, mijnheer Denys -, dat dan de sporttakkenlijst zal moeten worden aangepast. Dan zal rope-skiïng als afzonderlijke sporttak moeten worden opgenomen. Maar u hebt gelijk wanneer u zegt dat het decreet op zich niet als voorwaarde kan worden aangehaald om een sporttak te gaan erkennen.

Ik heb met dit voorstel in eerste instantie een advies gevolgd van de Vlaamse Sportraad. Ik heb deze raad dus ernstig genomen en hem verplicht consequent te zijn in de voorstellen die hij doet, en te beseffen welke voorstellen hij doet. Ook was het de bedoeling van mijn voorstel om aan de diverse federaties duidelijk te maken dat ze niet moeten proberen mij te gebruiken. Ik heb veel waardering voor hun werk op het vlak van rope-skiïng : hier in de zaal zit iemand die dat weet. Maar men moet me niet trachten te gebruiken in een concurrentiestrijd tussen organisaties. Daar ga ik niet op in, althans niet als het orgaan dat mij een advies moet geven me een tegenovergesteld advies verstrekt. Mijn voorstel steunt dus op twee zaken : het advies en het besef dat dit een status quo is waar we niemand pijn mee doen. Maar ik ben de eerste om toe te geven dat dit alleen maar behouden kan blijven zolang er geen internationale aansluiting is. Als die er wel komt, ben ik de eerste om te pleiten voor het erkennen van rope-skiïng als afzonderlijke sporttak.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de intentie van mijn interpellatie was niet om u te misbruiken of te misleiden in het kader van een concurrentiestrijd. Ik geef zelfs toe dat u deze beslissing met goede bedoelingen hebt genomen. Alleen rijst de vraag of dit de beste beslissing is voor de ontwikkeling van deze jonge sport. Dat is mijn invalshoek, en geen andere.

Ik weet dat u een politicus bent die zich niet laat binden door lobbygroepen. Voor mij geldt hetzelfde : ik praat met belangengroepen, maar handel vrij. Ik kan u een voorbeeld geven. Gisteren nog voerden we een debat over de kwetsbare gebieden in de landbouw. Ik heb gepraat met de Boerenbond, het ABS en alle boerenorganisaties, maar ik heb uiteindelijk een besluit genomen waarover ze boos zijn. Ik ben er echter van overtuigd dat de beslissing die ik samen met de andere coalitiepartijen heb genomen, de beste is voor het algemeen belang. Ik praat met belangengroepen, maar voor mij telt het algemeen belang. Hier vraag ik me dus af wat het beste is voor deze jonge sport. Ik ben gecontacteerd door de BVLO met het verzoek deze interpellatie te houden. Ik heb lang gearzeld, omdat ik niet graag torn aan de autoriteit van de Vlaamse Sportraad. Ik had de houding aangenomen dat we ons als politici niet moeten mengen in wat de Vlaamse Sportraad zegt over sporttakken en erkenningen.

De voorzitter : Die houding hebben we vorige keer ook aangenomen.

De heer André Denys : Inderdaad. Ik heb dus zeer lang gearzeld over deze interpellatie. Ik heb besloten ze wel te houden toen ik voelde dat er binnen de Vlaamse Sportraad ook sprake was van lobbywerk, zodat louter sportieve elementen niet van doorslaggevende aard zijn geweest. Ik heb respect voor de Vlaamse Turnliga en de federatie voor Algemene en Sportieve Gymnastiek (ASG). Ik weet dat ze enorme inspanningen leveren om de versnippering op dat gebied weg te nemen. Ik wil dus de ene vereniging niet bevoordelen tegenover de andere. Ik wil het respect van de beide behouden. Ik ken het werk van de BVLO al lang en heb het grootste respect voor beide organisaties. Mijn invalshoek is dus niet geweest wat het beste is voor de BVLO of de VTL, maar wel wat het beste is voor de toekomstige ontwikkeling van deze sport.

De heer Van Nieuwkerke heeft gezegd dat men met het decreet inzake de sportfederaties heeft geprobeerd transparantie te krijgen en de versnippering tegen te gaan. Dat klopt. We hebben echter ook steeds gezegd dat die strijd tegen de versnippering nooit mag betekenen dat men kleine sporten zou benadelen. We wilden versnippering tegen gaan, in die zin dat we komaf wilden maken met de verzuiling. Vroeger was er sprake van een blauwe turnbond en een rode turnbond. Dat is waar we wilden van afstappen en zo kwamen we tot een aanpak waarbij men zich verenigde rond een sport en niet rond een zuil of iets anders. Dat mocht er evenwel nooit toe leiden dat we kleine sporten niet

Denys

de erkenning zouden geven die ze verdienen. Ik geef een voorbeeld. De roeisport is een oude sport, met een rijke olympische traditie. Het is een kleine sporttak. Wellicht zijn er nog minder roeiers dan beoefenaars van rope-skiïng. Toch haalt niemand het in zijn hoofd om de erkenning van de roeisport in te trekken.

We moeten de zaken dus in een juist perspectief plaatsen. We zijn tegen versnippering, maar voorstanders van de ontwikkeling van alle sporten, met inbegrip van de kleine. Heeft de minister, vanuit dit perspectief bekeken, de juiste beslissing genomen? De minister zegt dat hij niemand wil schade berokkenen. Nochtans impliceert deze beslissing de benadeling van deze sporttak. De minister wil de zaak opnieuw onderzoeken als er op internationaal niveau een erkenning komt. Toch is de internationale erkenning het eindpunt van een proces, en daarin zijn erkenningen op nationaal niveau erg belangrijk.

De minister zegt zelf dat de Internationale Gymnastiek Federatie lobbyt bij Agfis om de internationale erkenning tegen te houden. Als de Internationale Gymnastiek Federatie neutraal zou blijven, dan zou ik de houding van de minister nog kunnen begrijpen. Dan kan men afwachten en later een nieuwe beoordeling maken op basis van sportmerites en dergelijke. Maar dat is niet het geval. In deze omstandigheden leidt de 'neutrale' houding van de minister, die niemand wil schade berokkenen, tot het bemoeilijken van de internationale erkenning van deze kleine maar beloftevolle sport.

Zelfs als men rope-skiïng als sporttak erkent, kan deze niet in de categorie A worden opgenomen. Er is immers geen sprake van een internationale affiliatie. Rope-skiïng kan dan terecht in categorie B, of de Turnliga kan de organisatie opnemen. Ik droom van iets anders. Ik droom van een internationale erkenning van rope-skiïng, dat uiteindelijk in categorie A moet worden opgenomen. De BVLO en de Turnliga moeten dan beslissen of ze een afzonderlijke rope-skiïngfederatie willen oprichten. Ze doen dat liefst in samenwerking met elkaar. Mijns inziens is dat vanuit sportief oogpunt een redelijke ontwikkeling. Een erkenning zou zowel de BVLO als de Turnliga de mogelijkheid bieden om een eigen federatie uit te bouwen. Als ze dan internationaal worden erkend, komt een overstap naar categorie A in het bereik. In dat geval zijn ze verplicht om samen te werken of om te kiezen voor één afzonderlijke federatie. Ik zou het bijgevolg waarderen als de minister zijn beslis-

sing opnieuw zou onderzoeken in het licht van wat ik daarover heb gezegd.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Soms wordt een beslissing genomen omdat men ervan overtuigd is dat het om de beste beslissing gaat, hoewel dat niet 100 procent zeker is. Niet elke beslissing kan men met waterdichte redenen onderbouwen. Ik ben mij ervan bewust dat mijn beslissing niet neutraal is wat de internationale repercussies betreft. U verwijst daar ook naar. Ik zal niet beweren dat mijn beslissing bepalend is, maar ze is in elk geval niet neutraal. Dat is juist. Ik heb me ook de vraag gesteld of het verzet van de Internationale Gymnastiek Federatie niet neerkomt op gelobby waarvan ik natuurlijk afkerig ben. Het is niet de eerste keer dat op internationaal niveau acties worden ondernomen waarbij de sportieve belangen niet primeren.

Als ik het probleem tot zijn essentie reduceer, dan zijn er twee zaken van belang. Vooreerst is er het advies. Anderen kunnen een waardeoordeel over dat advies uitspreken, maar ik mag dat niet. Verder stel ik vast dat, als ik rope-skiïng niet als afzonderlijke sporttak erken, geen enkele club of federatie in zijn of haar werking wordt gehinderd, wel integendeel. Ik heb er geen problemen mee om knopen door te hakken, zelfs al is een groot gedeelte van de betrokkenen of van de bevolking het er niet mee eens. Ik probeer niet iedereen te vriend te houden.

Mijn beslissing is ingegeven door de overtuiging dat deze jonge sport op dit ogenblik, zolang er geen internationale erkenning is, het best is gediend met een zo ruim mogelijk aanbod. In dat licht denk ik dat mijn beslissing de beste is, hoewel ik daar geen 100 procent zekerheid over heb. Ik blijf er wel achter staan. Die beslissing kan alleen maar worden gewijzigd nadat de Vlaamse Sportraad een nieuw en ander advies heeft uitgebracht of nadat er sprake is van een internationale erkenning.

De voorzitter : Laten we zeggen dat twijfelen een mensenrecht is.

De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Wat bedoelt men met rope-skiïng?

Minister Bert Anciaux : Men zou het over touwtjespringen kunnen hebben, maar dat is volgens sommigen te denigrerend.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, mijn argumenten liggen allemaal op tafel. Daarnaast is er natuurlijk ook een psychologische kant van de zaak. Velen beoefenen een sport om een meerwaarde te verwerven, ook op het persoonlijke vlak. De sportbeoefenaar voelt zich maar volwaardig behandeld als zijn sport ook als dusdanig is erkend.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik ben te laat aangekomen om me echt in de discussie te kunnen mengen. Ik wil enkel zeggen dat het laatste wat ik hier heb gehoord hetzelfde is als wat ik heb gezegd naar aanleiding van de discussie over de volkssporten. Ten slotte voert men graag die erkenning in zijn banier.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de publieke sponsoring en/of subsidiëring van topsporters en van privé-sportverenigingen anderzijds

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Bogaert tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de publieke sponsoring en/of subsidiëring van topsporters en van privé-sportverenigingen anderzijds.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in mijn vraag komen twee onderscheiden problemen aan de orde, waarvan de probleemstelling nochtans dezelfde elementen omvat, namelijk sport, tussenkomst van de overheid, gemeenschapsgelden en topsport.

Het eerste gedeelte van mijn vraag heeft te maken met een uitlating van minister Landuyt naar aanleiding van het wereldkampioenschap veldrijden in Zolder. Hij brak daar een lans voor het versneld vrijmaken van gemeenschapsgelden voor de oplei-

ding van topsporters. Het gaat naar zijn zeggen niet alleen om investeringen in wielersport, maar ook in andere sporttakken. Minister Landuyt zegt verder dat hij hierrond nauw samenwerkt met Vlaams minister Bert Anciaux, bevoegd voor sport.

Uit de berichtgeving blijkt dat de bevoegde minister een topsportoverlegplatform zal oprichten of heeft opgericht, via hetwelk jonge topsporters voor subsidiëring in aanmerking kunnen komen. Volgens mij blijft het echter een open vraag of het beleid van de Vlaamse regering in een individuele subsidiëring van topsporters als zodanig, zonder diversificatie, moet voorzien. De topsport wordt tegenwoordig namelijk, in tegenstelling tot vroeger, vanuit de privé-sector substantieel gesponsord. Dat gebeurt bijvoorbeeld in de triatlon.

Een ander element is dat heel wat topsporters aangesloten zijn bij sportclubs, die zelf ook al in aanmerking kunnen komen voor subsidiëring. Ik weet dat ervan uit wordt gegaan dat er autonomie is van de verschillende bestuursniveaus. Ik zal hierop nog terugkomen bij het einde van mijn vraagstelling.

In heel wat teamsporten als voetbal, basketbal en volleybal is het wel en wee in grote mate rechtstreeks verbonden met het politieke spel van lokale besturen en vooral met sponsoring via gemeenschapsgeld. Sinds jaar en dag bestaat er een verregaande vervlechting van politiek en sport, vooral in sporten met een plaatsgebonden dure infrastructuur, zoals het voetbal en het basketbal. Het samenspel tussen de publieke en de privé-sector gebeurt al te dikwijls in een grijze zone, en eindigt soms in heel moeilijke dossiers.

Fundraising voor sportclubs via overheden en parastatalen, zou per definitie uit den boze moeten zijn, zoals het sinds jaar en dag het geval is geweest. Niemand uit de privé-sector investeert immers zonder vooropgesteld lucratief doel. Dit doel situeert zich echter niet zelden op het vlak van de politieke besluitvorming. Het investeren van overheidsgeld in privé-sportclubs brengt echter tot op heden een gedoogde oneerlijke concurrentie met zich mee, die sterk is toegenomen vanaf het moment dat bepaalde sporttakken begonnen te werken met licenties. Er was dan sprake van bepaalde parameters waaraan moest worden voldaan om een bepaalde sport op een bepaald niveau onder bepaalde omstandigheden verder te mogen beoefenen. Er vertrekken – zelfs in euro – miljoenenstromen vanuit steden en gemeenten, intercommunales, provincies, parastatalen en andere overheidsinstellingen naar een reeks bevoorrechte sportclubs.

Bogaert

Voeg daarbij de gemeenschapsgelden, komende van het federale, het gewestelijke en/of het gemeenschapsniveau en er ontstaat een belangrijke geldstroom van de publieke naar de privé-sector, waarnaar naar mijn weten nog nooit enig studie-werk werd verricht. De problematiek is reeds lang gekend, maar voor zover ik weet heeft tot op heden geen enkele politieke partij het openbare debat daarover durven aangaan. In juli 2000 vroeg ik aan de toenmalig bevoegde minister, de heer Sauwens, voor de eerste keer of deze problematiek door de Vlaamse regering werd onderkend en of hieraan enig onderzoekswerk was verbonden. Ik kon immers alleen maar vaststellen dat heel wat belangrijke sportclubs van overheidswege rechtstreeks of onrechtstreeks werden gesponsord, dikwijls op grond van politieke meerderheden, terwijl andere sportclubs omwille van dezelfde redenen in de kou bleven staan.

Vandaag doet zich opnieuw hetzelfde voor. Ik vraag dan ook aan de bevoegde minister en aan de Vlaamse regering om een objectief signaal geven, omdat de zaken niet kunnen blijven lopen zoals nu het geval is. Dergelijke toestanden leiden tot onfrisse praktijken, die burgers in het algemeen en supporters in het bijzonder de wenkbrauwen doen fronsen, omdat wat kan bij A niet kan bij B maar wel weer bij C.

Minister Sauwens stelde indertijd dat het niet gemakkelijk is om in het licht van de autonomie van de lokale besturen en van de publiek-private rechtspersonen algemene gedragsregels te bepalen inzake subsidiëring, public fundraising en/of betoelaging. Blijkbaar kunnen alleen klachten, neergelegd tegen bepaalde gedragingen, beslissingen of betalingen door steden, gemeenten, parastatalen of andere overheden het tij doen keren. Ik verwijs hiervoor naar het antwoord dat de minister gaf op 4 september 2000.

Mijnheer de minister, verschillende van uw collega's in de Vlaamse regering hebben gezegd dat het kerntakendebat een ruim debat moet zijn, dat niet alleen gaat over stipt afgebakende terreinen, maar ook over inhoudelijke probleemsituaties. Dat zei niet alleen de minister-president, maar ook alle ministers die het in de commissie voor Economie over het kerntakendebat hebben gehad.

Vanmorgen nog, bij de voorstelling van het actieplan 'Ondernemen', zei minister Gabriëls dat, indien het gewest bepaalde incentives toekent en miljarden vrijmaakt voor economie, het niet opgaat

dat de gemeenten en de provincies tegelijkertijd een fiscale last van 20 miljard frank zouden leggen op diezelfde bedrijven. Onafgezien van de autonomie van de gemeenten, zal minister Gabriëls een platform opzetten om hierover een debat te houden over de bestuursniveaugrenzen heen.

Het moet mogelijk zijn rond deze probleemstelling een publiek debat op gang te brengen, en dat mag niet worden afgehouden met het argument dat iedereen zijn verantwoordelijkheid moet nemen, terwijl men weet dat er een probleem is. Dat zou een te gemakkelijke oplossing zijn. Er zijn moreel-ethische implicaties aan verbonden.

Ik heb daarom de volgende vragen voor de minister. Hoe ziet de Vlaamse regering het beleid inzake subsidiëring van individuele topsporters, na de recente uitlatingen van minister Landuyt ? Wat is hierbij de juiste rol en wat zijn de afgebakende bevoegdheden van het topsportoverlegplatform waarover de minister van Sport het had ? Welke criteria zal dit platform aanwenden om individuele subsidiëring van topsporters toe te staan ? Hoe ziet de Vlaamse regering het beleid inzake publieke sponsoring van privé-sportclubs ? Is de Vlaamse regering bereid ook een platform op te richten ten einde alle betrokken partijen uit de publieke en de privé-sector samen te brengen en een duurzame oplossing uit te werken, wetende dat de huidige toestand leidt tot oneerlijke concurrentie in heel wat takken van topsport in teamverband ?

De voorzitter : Voor een goed begrip zou ik de heer Bogaert zelf een klein vraagje willen stellen : toen u die brief schreef naar minister Sauwens, sprak u hem toen aan als minister van Sport of als minister van Binnenlandse Aangelegenheden ?

De heer André-Emiel Bogaert : Dat was als minister van Sport.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Met alle respect voor de bekommernis van de heer Bogaert, ben ik toch verbaasd over het feit dat deze thematiek op de agenda is geplaatst. Enkele maanden geleden hebben wij immers, naar aanleiding van een interpellatie van mij, deze problematiek in kaart gebracht en grondig besproken. De minister beloofde ons toen dat hij zou proberen om voor het zomerreces een evaluatierapport in deze commissie voor te stellen. Daarbij zouden dan al de facetten die in deze commissie werden aangehaald, worden besproken.

Van Nieuwkerke

Het is inderdaad een complexe problematiek. Wat is aangehaald, werd reeds in onze werkzaamheden opgenomen. Het kan niet langer dat verschillende ministers aan topsportbeleid doen. Heel wat geldstromen met alle soorten tentakels worden over heel Vlaanderen uitgespreid. De commissie deelt de bekommernis van de heer Bogaert en er wordt in de commissie over de fracties heen werk van gemaakt.

De Vlaamse Gemeenschap zou bevoegd zijn inzake de middelen van de Nationale Loterij. De heer Daems heeft een brief geschreven waardoor de aanvragen van de verschillende clubs en federaties via minister-president Dewael gebeuren, terwijl het om een bevoegdheid van de minister van Sport zou gaan. Wij willen graag weten hoe de koek wordt verdeeld. Wij dringen erop aan dat de minister van Sport hiervoor bevoegd zou zijn en dat voor de verdeling in de commissie criteria worden opgesteld.

De heer André Denys : Topsportbeleid is een moeilijke vorm van beleid. Ik pleit voor een globale aanpak, zoniet raakt alles verkapt en ontbreekt elke visie. Het zou interessant zijn de voorgeschiedenis van deze besprekingen na te gaan. Het debat daarrond staat op het internet te lezen. Het gaat niet op altijd alles over te doen.

De heer André-Emiel Bogaert : Ging het over de privé-sportverenigingen of over de topsporters ?

De voorzitter : Het tweede deel ging over privaat-publieke invloeden.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, de eerste vraag betreft de subsidiëring van individuele topsporters. Deze worden niet rechtstreeks door de Vlaamse regering gesubsidieerd. Op basis van het decreet van 13 juli 2001 omtrent de facultatieve opdracht Topsport kunnen de erkende sportfederaties, waarvan de sporttak op de sporttaklijst voorkomt, voor een topsportbeleidsplan worden gesubsidieerd. De subsidie van deze topsportfederaties kan vier aspecten omvatten. Voor de algemene topsport gaat het om de voorbereiding en deelname aan internationale wedstrijden, de organisatie van een topsportschool, de voorbereiding en deelname aan de wereldspelen, de Paralympics en de Olympische Spelen, en aan EYOD, de European Youth Olympic Days ; ook de organisatie van de wereld-

kampioenschappen, de Europese kampioenschappen en de wereldbikers.

Via deze subsidie aan topsportfederaties worden de erkende Vlaamse topsporters en het voorbereidings- en deelnameprogramma van beloftevolle jongeren ondersteund. Verder zijn een aantal tewerkstellingsprojecten opgestart, samen met de heer Landuyt. Daarin bieden wij beloftevolle jongeren de kans om door te stoten naar een professionele carrière, bijvoorbeeld in het wielrennen. Daarnaast willen wij topsporters de kans bieden om zich voor 100 percent aan de sport te wijden, teneinde topprestaties te kunnen leveren. Deze doelstelling speelt voor sporttakken, waarin moeilijk een inkomen kan worden gegenereerd, zoals zeilen, judo of atletiek.

De tweede en derde vraag over het topsportoverlegplatform en de criteria voor individuele subsidiëring komen nu aan bod. Naast de tewerkstellingsprojecten en de decreetale topsportsubsidies werd het initiatief genomen om de inhoudelijke begeleiding van de topsportfederaties te optimaliseren via het Instituut Topsport Vlaanderen. Daarnaast worden tal van topsportmanifestaties gesubsidieerd. Om het overleg en de coördinatie te stimuleren en op die manier de positieve elementen te versterken, werd beslist deze initiatieven in een beleidskader te plaatsen. In een beleidsbrief werd, naar aanleiding van de interessante interpellatie van de heer Van Nieuwkerke, de oprichting van het overlegplatform Topsport aangekondigd. Dit platform is intussen opgestart. Het jaar 2002 is een overgangsjaar, waarin het overlegplatform advies uitbrengt onder meer over de subsidiëring van topsportmanifestaties en tewerkstellingsprojecten. In 2002 dient het overlegplatform werk te maken van de objectivering van de topsportmanifestaties door, bijvoorbeeld, criteria uit te werken op basis waarvan de manifestaties kunnen worden gesubsidieerd, of een topsporter of een beloftevolle jongere voor een tewerkstellingsplaats in aanmerking komen.

Er zal ook een kader worden uitgewerkt om alle tewerkstellingsprojecten te integreren in een sporttakoverschrijdend project. In 2003 bij de implementatie van Beter Bestuurlijk Beleid zal dit overlegplatform voor alle topsportaspecten worden ingeschakeld en decretaal worden vertaald in de opdrachten die aan de verschillende overheidsagentenschappen zullen worden toegekend.

Na contacten en gesprekken met het BOIC, ITV, BLOSO en VSF ben ik ervan overtuigd dat, in het kader van de consensus die in de commissie is be-

Anciaux

reikt, de draak met twaalf koppen stevig moet worden aangepakt. Het overlegplatform mag daarbij geen eindpunt zijn, maar een beginpunt voor de oprichting van een EVA, een extern agentschap voor Vlaanderen. Twee partners moeten deze oprichting waarmaken, de Vlaamse Gemeenschap met BLOSO, VSF, ITV – of tenminste de onderdelen die zich met topsport bezighouden – enerzijds en BOIC anderzijds. Dan kunnen wij de doelstellingen halen. Ik geloof hier sterk in. Alle partners hebben mij individueel hun medewerking toegezegd.

In het kader van het EVA zullen niet alleen afspraken kunnen worden gemaakt, maar zal ook advies worden verstrekt in verband met het toekomstig Vlaams topsportbeleid, de taakverdeling tussen de topsportpartners, de selectienormen, tewerkstellingsprogramma's, enzovoort. Dit kan een beetje worden vergeleken met Québec waar een echt topsportinstituut bestaat.

Dan volgt nu het antwoord op de vraag met betrekking tot de publieke sponsoring van privé-sportclubs en de bereidheid een platform op te richten vanuit de publieke en privé-sector. In het kader van het topsportbeleid dat ik zonet heb toegelicht, gaat er vanuit de Vlaamse Gemeenschap geen structurele sponsoring naar individuele sportclubs. Als minister van Sport kan ik er moeilijk iets op tegen hebben dat andere overheden bepaalde sportinitiatieven ondersteunen, voor zover ze het bovenlokale Vlaamse sportbeleid niet doorkruisen en niet concurrentievervalsend gaan optreden. Het is de verantwoordelijkheid en de autonomie van die overheden om binnen hun regelgeving te bepalen wat kan en wat niet kan.

Ten aanzien van de lokale overheden sluit ik mij aan bij het antwoord dat mijn voorganger, de heer Sauwens, als toenmalig minister van Binnenlandse Aangelegenheden tot u richtte. Indien bepaalde gedragingen, beslissingen of betalingen van de gemeente, onterecht zouden zijn, dan kan hiertegen klacht worden neergelegd.

Uit een schriftelijke vraag van 18 mei 2000 van de heer Decaluwe inzake reclame en sponsoring door Vlaamse openbare instellingen bleek dat deze sponsoring vaak kadert in een mediastrategie waarbij naambekendheid, in combinatie met een inhoudelijke boodschap of aanverwante activiteit, vooropstaat. Indien deze werkwijze onwettig zou zijn, moet hierop door de gepaste kanalen worden gereageerd, bijvoorbeeld door het Rekenhof wat

de VOI's betreft. Als minister van Sport heb ik niet de bevoegdheid om hiertegen in te gaan. Ik acht het dus niet opportuun om een platform op te richten om deze problematiek te bespreken.

Toch wil ik op basis van twee vaststellingen een positieve klank laten horen. Er is enerzijds het feit dat nu een kerntakendebat wordt gevoerd en anderzijds het feit dat ik met de gemeenten de meerwaarden wil nagaan die zij te bieden hebben. Ik ben dan ook bereid via een afsprakennota of een convenant een gesprek aan te gaan met betrekking tot de kerntaak van de gemeenten op het vlak van het sportbeleid. Die kerntaak bestaat mijns inziens uit sportparticipatie en -toegankelijkheid, waardoor reeds een groot deel van uw bezorgdheid zal worden weggenomen en die tot een meer correcte verdeling zal leiden van de middelen van de gemeenten over de sporttakken, iets wat nu niet altijd het geval is. Daarnaast kunnen uiteraard nog andere prioriteiten worden vastgelegd.

Tot slot nog dit : de facto heb ik inderdaad niet de term 'platform' gebruikt, wat niet wegneemt dat daarrond overleg georganiseerd wordt.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw interessante uiteenzetting.

Mijn hoofdbekommernis ging uit naar het tweede deel van de vraag. Toen ik dat deel aan het neerpennen was, werd ik in kennis gesteld van de uitspraak van minister Landuyt in Zolder naar aanleiding van het wereldkampioenschap veldrijden. Ik bied dan ook mijn excuses aan aan de collega's die zich sinds jaar en dag inzetten voor deze problematiek. Ze mogen hun vliegen gerust houden. Ik zal ze niet afvangen.

Wat het tweede punt betreft, was een deel van het antwoord reeds bij voorbaat gekend. Dat kon trouwens niet anders. Er is sprake van de autonomie, maar de vraag is natuurlijk of dat niet voor een stuk kan worden doorbroken via een overleg, een afsprakennota of een kerntakendebat. Ik verwijs in dit verband naar wat de Vlaamse regering – bij monde van minister Gabriels – deze morgen heeft gezegd naar aanleiding van de problematiek betreffende de fiscaliteit van de bedrijven. Er zijn gemeenten die in hun begroting zestig miljoen frank uittrekken voor één club. Dit leidt onvermijdelijk tot scheeftrekkingen.

Ik wens ook nog even te wijzen op het belang van de uitspraak van de minister, namelijk dat in het

Bogaert

kader van het overleg met de gemeenten in midde-len moet worden voorzien om sport op gemeentelijk niveau toegankelijker te maken. Hoe meer hoe liever, zou ik daaraan toevoegen.

Het geven van grote sommen gemeenschapsgeld aan één club – om in infrastructuur te voorzien, om schulden te delgen of om welke reden ook – leidt tot een bijzonder nefaste situatie die men ten aanzien van Jan Modaal niet kan oplossen met het argument dat er een bepaalde mate van autonomie bestaat. Jan Modaal ziet dat anders. Hij stelt vast dat de politiek aan de ene wel geeft, maar aan de andere niet. Vandaar nogmaals mijn verzoek om, de autonomie ten spijt, met deze bekommernis rekening te houden in het overleg met de lokale besturen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de opdrachten van de door de Vlaamse overheid gesubsidieerde Wielerbond Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Hostekint tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de opdrachten van de door de Vlaamse overheid gesubsidieerde Wielerbond Vlaanderen.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de wielersport blijft in Vlaanderen zeer populair, het is een volkssport bij uitstek. Het voorbije weekend is het Belgisch wielerseizoen geopend met twee belangrijke wedstrijden. Over twee weken komen de grote klassiekers eraan. De openingswedstrijden waren heel boeiend. De jonge Belgische beloften hebben het zeer goed gedaan, en dat belooft voor het komende seizoen.

Sinds kort is de Belgische Wielrijdersbond geregionaliseerd. Er is nu een gesplitste structuur. Tot nader order blijft alleen nog de Belgische Voetbalbond unitair, hoewel er plannen zijn voor een split-

sing. Tijdens haar buitengewone vergadering van begin september 2001, besliste de Belgische Wielrijdersbond immers om naar het voorbeeld van andere sportfederaties, met uitzondering van de Koninklijke Belgische Voetbalbond, te splitsen in een Vlaamse en een Waalse vleugel. Sinds 1 december 2001 zijn de Wielerbond Vlaanderen en de Fédération Cycliste Wallonie-Bruxelles met hun werkzaamheden gestart.

Door de herstructurering wordt de overkoepelende BWB evenwel niet opgeheven. De nationale federatie blijft als overkoepelend orgaan bestaan. Onder meer de eliterenners met contract, de nationale selecties voor internationale wedstrijden en het opstellen van de nationale en internationale kalender blijven bevoegdheden van de koepel. Ook het onderhouden en uitbouwen van de relaties met de federale en internationale instanties, zoals het BOIC en de UCI, blijft in handen van de koepel.

De Vlaamse en Waalse vleugel krijgen voortaan de verantwoordelijkheid over de inrichtersvergunningen en het ledenbeheer in hun gemeenschap, de uitbouw van de promotieacties, het beheer van de jeugdcategorieën, het wielertoerisme en het onderhouden van de contacten met de autoriteiten op gemeenschapsniveau. Het kan niet worden ontkend dat aan de basis van de splitsing ook financiële overwegingen liggen. Nu de BWB is opgesplitst, kan ze op een Vlaamse subsidie rekenen, die ik schat op 600.000 euro.

Welke engagementen en opdrachten staan er voor de Vlaamse Wielerbond tegenover de subsidie van de Vlaamse overheid ? Hoe wordt de opdracht van de door de Vlaamse overheid gesubsidieerde Vlaamse Wielerbond geëvalueerd en opgevolgd ? Mijnheer de minister, overweegt u de Vlaamse wielersport, inzonderheid de noodlijdende baansport, op een andere wijze tegemoet te komen ? U hebt naar aanleiding van de Gentse Zesdaagse gezegd dat de baansport belangrijk is als entertainment, omdat het als eeuwenoude sport nog steeds veel volk aanspreekt.

Mijnheer de minister, is er naar het voorbeeld van de Basketbal- en Volleybalbond een protocol afgesloten met de BWB inzake het afleveren van licenties ? In Belgische en Vlaamse wielerploegen zijn steeds meer buitenlanders in dienst. In bepaalde ploegen gaat het om Zuid-Afrikanen, Japanners en Oost-Europeanen. Is er een protocol afgesloten met wederzijdse engagementen voor het afleveren van arbeidsvergunningen en arbeidskaarten ? Zijn er

Hostekint

afspraken gemaakt met betrekking tot het dopingbeleid in de wielersport in Vlaanderen ?

Vorige week is er een nieuwe zaak-Vandenbroucke losgebarsten. De zaak is vrij ingewikkeld omdat de controle op doping op verschillende niveaus gebeurt. De Vlaamse Gemeenschap controleert, de Belgische Wielrijdersbond controleert en legt sancties op, het UCI controleert, bekrachtigt bepaalde beslissingen, en neemt de sancties van de nationale wielerbonden over. Ten slotte is er ook het strafrechtelijke dossier. Bij de heer Saenz, die actief is in het wielermilieu, werden naar aanleiding van een snelheidsovertreding verboden producten gevonden. Op basis daarvan werd hij aangehouden. Hij verklaarde dat hij van bij de heer Vandenbroucke kwam. Op dit ogenblik kan de heer Vandenbroucke niets ten laste worden gelegd, behalve dat hij bepaalde verboden producten in huis had.

Ik ga alleen af op persberichten. Volgens de pers is Vandenbroucke voor sommige wielerploegen nog altijd een interessante renner, waarschijnlijk om publiciteitsredenen. Ik lees vandaag in de krant dat sommige wielerploegen nog steeds in hem geïnteresseerd zijn. Indien hij een licentie krijgt van de Belgische Wielerbond zal hij waarschijnlijk in het weekend opnieuw uitkomen in een wedstrijd. Ik stel deze vraag uit liefde voor de wielersport, die een volkssport is, en omdat ik nog steeds geloof in Vandenbroucke, wat men ook over hem moge zeggen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Hostekint, ik ga eerst in op uw vraag over de engagementen en de subsidie aan de Vlaamse Wielerbond. De Vlaamse sportfederaties worden erkend en gesubsidieerd op basis van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding. Dit decreet zal in 2002 van kracht worden, zodra de uitvoeringsbesluiten door de Vlaamse regering zijn goedgekeurd. Op dit moment is de Wielerbond Vlaanderen dus eigenlijk nog niet erkend en gesubsidieerd. De subsidie waarover u spreekt, is een maximumraming die ooit is opgemaakt voor de splitsing, maar die volgens mij toch wel overeenstemt met wat te verwachten valt. De erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden zitten dus vervat in het decreet. De sportfederaties worden ingedeeld in uniportfederaties en recreatieve sportfederaties. De

Wielerbond Vlaanderen komt in aanmerking voor subsidiëring als uniportfederatie.

Elke uniportfederatie dient vijf basisopdrachten te vervullen in ruil voor deze basissubsidies. Ten eerste is er het organiseren van competitieve sportbeoefening op lokaal, nationaal en internationaal vlak. Ten tweede : het organiseren van recreatieve sportbeoefening voor kinderen, jongeren, volwassenen en senioren. Ten derde : het organiseren van kaderopleidingen en bijscholing voor de sporttechnische verantwoordelijken van de uniportfederatie en de aangesloten sportclubs, met of in samenwerking met de Vlaamse Trainersschool. Ook is er het organiseren van praktijkgerichte bijscholing voor het bestuurlijke en administratieve kader van de uniportfederatie en het bestuurlijke kader van de aangesloten sportclubs. Ten vierde : aantoonbare inspanningen leveren in de sporttechnische, bestuurlijke, administratieve, sportpromotionele en sportmedische begeleiding van de aangesloten sportclubs, met bijzondere aandacht voor de kwaliteitszorg. Ook moet men een informatieplicht nakomen ten opzichte van de sportclubs en de aangesloten leden, alsook een informatieopdracht tegenover de Vlaamse overheid. Ten vijfde : het promoten van de eigen sporttak voor de uniportfederaties van categorie A en B en het promoten van de sporttakken voor gehandicapten voor de uniportfederatie van categorie C. De uniportfederatie stelt daartoe een sportpromotieplan op voor vier jaar, waarin onder meer de betrokkenheid van haar sportclubs wordt omschreven. Dat sportpromotieplan moet een onderdeel zijn van een beleidsplan van de uniportfederatie.

De Wielerbond Vlaanderen kan ook een aantal facultatieve opdrachten uitvoeren in ruil voor aanvullende subsidies. Ten eerste is er de jeugdsport, ten tweede de topsport, ten derde de privé-sportkampen, en ten vierde het prioriteitenbeleid van de Vlaamse regering. Zoals u weet is mijn voorstel voor dit jaar dat we allochtonen met autochtonen in contact brengen. Dat is dus een specifieke werking in het kader van de multiculturele samenwerking.

De nadere voorwaarden voor de uitvoering van deze facultatieve opdrachten worden vermeld in de nog goed te keuren uitvoeringsbesluiten. Naast deze inhoudelijke basis- en facultatieve opdrachten bevat het decreet nog heel wat andere erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden zoals onder meer een beleidsplan opstellen, een ledenbestand bijhouden, een boekhouding voeren, verzekeringen afsluiten voor leden en niet-leden bij pro-

Anciaux

motionele acties, personeelsvoorwaarden, jaarlijks lidgeld innen, enzovoort.

Dan was er de vraag over de evaluatie en de opvolging. In het decreet en de nog goed te keuren uitvoeringsbesluiten worden evaluatie en opvolging geregeld enerzijds via de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden en anderzijds via de aard en wijze van subsidiëring inzake basis- en facultatieve opdrachten. Het gaat concreet om : het indienen van een vierjaarlijks beleidsplan ; het bepalen van de kwaliteitszorg, de effectmeting, de voortgangsbewaking en de te behalen resultaten voor de toekenning en aanwending van de aanvullende subsidies, in het kader van de facultatieve opdrachten ; het afzonderlijk beschrijven van de facultatieve opdrachten in het beleidsplan ; het jaarlijks evalueren en bijsturen van het beleidsplan op basis van effectmeting ; het jaarlijks indienen van een financieel verslag, een werkingsverslag, de rekeningen en de begroting. Ook is er nog : het bepalen van de aanvaardbare uitgaven per basisopdracht ; het aantonen in de boekhouding en jaarrekeningen dat de werkingssubsidie wordt gebruikt voor het uitvoeren van de basisopdrachten ; het aantonen dat per basisopdracht minimum 10 percent en maximum 40 percent van de werkingssubsidie wordt gebruikt.

Een van de opmerkingen vanwege de Sportraad die te horen was op de hoorzitting in deze commissie was, neem ik aan, dat er sprake is van administratieve rompslomp.

De heer André Van Nieuwkerke : Ze hebben dat ook genuanceerd. Op het veld heeft men soms geen alternatief.

Minister Bert Anciaux : Totaal ten onrechte is dat niet.

Vraag drie betreft de andere tegemoetkomingen ten aanzien van de baansport. Naast de in het decreet van 13 juli 2001 voorziene subsidiëring, ontvangen een aantal wielersportinitiatieven een bijkomende ondersteuning.

Het eerste initiatief is de Vlaamse Wielerschool. Het is de bedoeling om de werking van de Vlaamse Wielerschool op termijn volledig in de Wielerbond Vlaanderen te integreren. Om de kwalitatieve werking van de Vlaamse Wielerschool op peil te houden, moet deze integratie geleidelijk gebeuren.

Het tweede initiatief bestaat uit een aantal topsportmanifestaties die door verschillende organisa-

ties worden ingericht. Voorbeelden van dergelijke manifestaties zijn het WK te Antwerpen en de Zesdaagse te Gent.

Het derde initiatief is het tewerkstellingsproject Vlaanderen-T-Interim-Eddy Merckx. Dit project, dat tevens door minister Landuyt wordt ondersteund, heeft steeds minder met topsportbeoefening te maken. Het is in belangrijke mate een promotioneel project van de Vlaamse Gemeenschap. Het is trouwens niet eenvoudig om dit project in een topsportkader te plaatsen.

Op vraag van de Wielerbond Vlaanderen wordt het dossier van de overdekking van de wielersbaan op de Blaarmeersen momenteel met de provincie Oost-Vlaanderen, de stad Gent en Bloso besproken. Op vraag van alle betrokkenen worden de projectbeschrijving en de financiële raming momenteel geoptimaliseerd. Tijdens het WK te Antwerpen heb ik hiernaar uitvoerig verwezen. Mijns inziens betreft het hier een verantwoorde infrastructuurle uitdaging.

Vraag vier ging over het protocol met wederzijdse engagementen inzake het afleveren van licenties. De Koninklijke Belgische Basketbalbond en het Koninklijk Belgisch Volleybalverbond hebben met minister Landuyt een samenwerkingsprotocol afgesloten inzake de strijd tegen de mensenhandel en de illegale tewerkstelling. Tot op heden heeft de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond nog geen gelijkaardig protocol met minister Landuyt afgesloten.

Ik zal hier nog even toelichten hoe de licenties van profrenners worden afgeleverd en hoe de arbeidsvergunningen worden gecontroleerd. De licentie van een buitenlands renner wordt afgeleverd door de federatie op wiens grondgebied de renner verblijft. Een in Duitsland verblijvend renner die bij een Belgische ploeg rijdt, krijgt een licentie van de Duitse wielrijdersfederatie. Een in België verblijvend Nederlands renner die bij een Nederlandse ploeg rijdt, krijgt een licentie van de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond.

De ploegen moeten de arbeidsvergunning van de renners controleren vooraleer een contract kan worden afgesloten. De ploegen worden op hun beurt door de internationale wielersport, het UCI, gecontroleerd. Het protocol met de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond is evenwel nog niet afgesloten.

De vijfde vraag betreft de afspraken die inzake het dopingbeleid in de wielersport zijn gemaakt. De

Anciaux

dopingbestrijding in Vlaanderen wordt geregeld door het decreet op het medisch verantwoord sporten van 27 maart 1991 en door het besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 1991. Dit besluit is recent gewijzigd en zal in de toekomst nogmaals worden gewijzigd. Het decreet is van toepassing op elke sportbeoefenaar, op elke sportvereniging en op elke begeleider van sportbeoefenaars in Vlaanderen, ongeacht over welke sporttak het gaat. Voor alle duidelijkheid is in het decreet houdende de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisaties en de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding van 13 juli 2001 als erkenningsvoorwaarde opgenomen dat de werking, de statuten en het huishoudelijk reglement van een sportfederatie in overeenstemming moet zijn met de bepalingen van het decreet op het medisch verantwoord sporten.

Net als alle andere sportfederaties dient de Wielerbond Vlaanderen aan de bepalingen van dit decreet te voldoen. Wat het medisch verantwoord sporten en, meer bepaald, de dopingpraktijken betreft, bepaalt het decreet het toepassingsgebied, de organismen, de voorwaarden, het toezicht en de controle, de disciplinaire maatregelen en de strafbepalingen.

Wat de dopingbestrijding in Vlaanderen betreft, heeft de Vlaamse Gemeenschap een protocol met de minister van Justitie en met de federale politie ondertekend. De partners zijn de administratie Gezondheidszorg en de drie procureurs-generaal. De minister van Justitie en de minister van Sport hebben dit protocol bekrachtigd.

Dit protocol voorziet onder meer in het plannen en uitvoeren van gezamenlijke acties op het vlak van de dopingcontrole. Het is de bedoeling om op deze manier een meerwaarde te geven aan een efficiënte dopingbestrijding.

In de laatste vraag had u het over het geval Vandenbroucke. Tot mijn spijt heeft deze zaak in de media teveel aandacht gekregen. De aanwezigheid van de pers in het kielzog van de dopingcontroles stoort me vreselijk.

Op 3 maart 2002 heeft de Vlaamse Gemeenschap een dopingcontrole uitgevoerd bij de wielerploeg Domo. Voorzover ik weet, is deze controle op vraag van de gerechtelijke diensten uitgevoerd. Op dit ogenblik onderzoekt de juridische dienst van de Vlaamse Gemeenschap of het decreet op het medisch verantwoord sporten initiatieven van de

Vlaamse Gemeenschap op dit vlak juridisch toelaat. Ik denk hierbij in eerste instantie aan het opmaken van een dossier voor de disciplinaire commissie.

Ik heb niemand de opdracht gegeven om verdere stappen te zetten. De Vlaamse Gemeenschap zal het dossier voorbereiden. Indien nieuwe gegevens worden bekendgemaakt, zal de disciplinaire commissie misschien wel bijkomende maatregelen treffen.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Ik wil de minister allereerst bedanken voor zijn gedetailleerd antwoord. Ik heb hier vandaag iets bijgeleerd.

Ik ben niet tegen de dopingcontroles van de Vlaamse Gemeenschap. Ik heb daarnet reeds gezegd dat deze controles op drie niveaus gebeuren, namelijk op het niveau van de BWB, op het strafrechtelijke niveau en op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap.

In België geldt echter nog steeds het algemene rechtsbeginsel dat iemand onschuldig is tot zijn schuld is bewezen. Het heeft me dan ook gestoord dat een ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap in de pers al heeft verklaard dat de sanctie voor het vergrijp van de heer Vandenbroucke, namelijk het bezit van een verboden product, volgens de Vlaamse regelgeving minimaal een jaar bedraagt. Blijkbaar gaat deze ambtenaar er nu al van uit dat de heer Vandenbroucke voor een jaar zal worden geschorst. Mijns inziens kan zoiets niet. Het onderzoek werd nog niet afgerond. De heer Vandenbroucke heeft een aantal argumenten ter verdediging aangevoerd. Iedereen denkt daarvan wat hij wil, maar een ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap heeft allerm minst het recht om nu al te laten uitschijnen dat de heer Vandenbroucke zal worden gestraft met een jaar schorsing.

Minister Bert Anciaux : Ik wil een streng anti-dopingbeleid voeren. Niettemin mag dit soort zaken geen mediavoer worden. Als er inderdaad een perslek is geweest – wat allerm minst zeker is – , dan garandeer ik u dat het de laatste keer was. De uitspraken van de controlearts zijn ontoelaatbaar. Deze man is verplicht de deontologische regels te eerbiedigen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de coördinatie van het Vlaamse topsportbeleid wat betreft de opleiding van jonge topsporters

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de coördinatie van het Vlaamse topsportbeleid wat betreft de opleiding van jonge topsporters.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de aanleiding voor deze vraag is een uitspraak van minister Landuyt. In de marge van het wereldkampioenschap veldrijden in Zolder zei hij dat veel Vlaamse jongeren verloren gaan voor de topsport omdat er onvoldoende geld is voor hun opleiding. Hij kondigde aan dat de Vlaamse overheid naast de wielersport en de atletiek ook in andere sporten zal investeren. Voorts is er naar verluidt een plan in de maak om de topsportscholen te hervormen en hun aantal te beperken.

Mijnheer de minister, enkele weken geleden zei u dat er een topsportoverlegplatform zal worden opgericht waarin afgevaardigden van de topsportfederaties zitting zullen hebben. Dit overlegplatform zal afspraken maken over de selectiecriteria voor beloftevolle jongeren die in aanmerking komen voor de subsidiëring van hun opleiding. Momenteel is er al een Vlaamse wielerploeg. Volgens minister Landuyt komen daar sporttakken bij : onder meer basket- en volleybal.

Mijnheer de minister, stoken de standpunten van de ministers van Werkgelegenheid en Onderwijs met het gecoördineerd Vlaams topsportbeleid ? Welke sportfederaties en -scholen zullen kunnen genieten van de nieuwe subsidieregeling ? Welke functie krijgen de topsportscholen ? Welke organisaties zullen de door minister Landuyt aangekondigde Vlaamse basket- en volleybalploegen ondersteunen ? Welke middelen worden daarvoor uitgetrokken ? Wanneer zal de regering deze plannen uitvoeren ?

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de minister, de opmerkingen van de heer Decaluwe zijn terecht. Dankzij het overlegplatform zal het topsportbeleid beter worden gecoördineerd. U moet al

deze hervormingen in goede banen leiden en kunt daarbij op onze volledige steun rekenen.

Wat de topsportscholen betreft, heerst er momenteel een enorme versnippering. De topsport zou gebaat zijn bij een rationalisering van de bestaande situatie. Het aantal centra zou best worden beperkt, maar dat ligt natuurlijk zeer gevoelig. Het is niet vanzelfsprekend om bij zo'n operatie het evenwicht tussen de netten te bewaren.

De belangen van onderwijs en topsport moeten op elkaar worden afgestemd. Een rationalisering is zeker het overwegen waard, maar mag niet in de valkuil van een nettendiscussie terechtkomen. Netoverschrijdend werken is een zeer actueel thema, maar in de praktijk lopen er nog maar weinig projecten.

Inzake de combinatie van sport en onderwijs werd een belangrijke stap gezet. Tot nu toe hadden be- gaafde jonge topsporters haast geen andere keus dan ASO-sportwetenschappen. Het is best mogelijk dat sommige van hen op een zeker moment kozen om meer energie te stoppen in hun schoolcarrière en minder in sport. De onderwijssector is nu bereid het aanbod voor topsporters te vergroten. Dat zal niet gemakkelijk worden. Mijns inziens moeten we de netten laten samenwerken rond een beperkt aantal centra. Als we dat niet doen, zullen we er niet komen. Op het veld stel ik objectief vast dat zowel steden en gemeenten als het gemeenschapsonderwijs in bepaalde regio's goed uitgerust zijn qua accommodatie, en dat daarover een consensus bestaat. Ik denk toch dat we voor het aanbod aan internaten een soepeler mechanisme moeten kunnen creëren. Er is nog geen beslissing genomen, omdat dit een zaak is die met enige omzichtigheid moet worden aangepakt.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal de vragen van de heer Decaluwe een voor een beantwoorden. De eerste vraag was of de uitspraken van de ministers van Werkgelegenheid en Onderwijs wel passen in het gecoördineerde Vlaamse topsportbeleid via het topsportoverlegplatform. Zoals ik reeds herhaaldelijk heb gezegd moet het overlegplatform Topsport bijdragen tot een gecoördineerd en integraal topsportbeleid door advies te verstrekken over het te voeren topsportbeleid en door afspraken te maken over de taken die door de verschillende actoren moeten worden uitgevoerd. Zoals ik daarnet zei, ben ik zelfs bereid een heel belangrijke stap verder te gaan.

Anciaux

De topsportscholen en de tewerkstellingsprojecten voor topsporters kaderen in een integraal topsportbeleid en dienen dan ook te gepasten tijde in het overlegplatform Topsport te worden besproken. Het overlegplatform Topsport vergaderde al drie keer, waarbij op mijn vraag advies werd uitgebracht over de tewerkstellingsprojecten en over subsidie-aanvragen voor manifestaties en topsport-evenementen in 2002.

Indien bij bepaalde materies andere ministers betrokken zijn, zal ik vanzelfsprekend met hen overleg plegen. Zo dient het totale aantal plaatsen in de tewerkstellingsprojecten door collega Landuyt te worden goedgekeurd en is inzake topsportscholen collega Vanderpoorten verantwoordelijk voor de noodzakelijke faciliteiten. Laat hierover echter geen twijfel bestaan : het zijn niet minister Landuyt en minister Vanderpoorten die zich uitspreken over het topsportbeleid, daar voelen ze trouwens ook niet de behoefte toe. Minister Landuyt moet bijvoorbeeld wel geld vrijmaken voor het aantal tewerkstellingsplaatsen, maar hoe dit geld wordt aangewend binnen het topsportbeleid is een aangelegenheid van de minister van Sport.

De heer Decaluwe vroeg zich ook af welke sportfederaties en sporttakken werden geselecteerd voor nieuwe subsidies voor topsportopleiding en welke rol de topsportscholen hierin zullen spelen. Het overlegplatform Topsport vindt het niet opportuun om per sporttak een specifiek team te creëren. Het overlegplatform is voorstander van een groot tewerkstellingsproject over alle sporttakken heen. Over de opportuniteit van een wielerploeg heeft het overlegplatform zich nog niet uitgesproken, gezien het specifieke karakter van de wielersport.

Een globaal project heeft het voordeel van transparantie, genereert minder overheadkosten, vermijdt dubbele subsidiëring en garandeert een gelijke behandeling van alle sporttakken qua criteria, normen en dergelijke. De aanvragen voor opname in het tewerkstellingsproject moeten verlopen via de betrokken sportfederatie, die de aanvraag moet motiveren.

Het is de bedoeling dat het Overlegplatform in 2002 objectieve criteria en normen uitwerkt per sporttak en op basis van deze normen een advies formuleert inzake het aantal plaatsen per sporttak en de selectie van de topsporters, over de topsporttakken heen. De bestaande projecten zullen dan op termijn hierop worden afgestemd. Tegen het einde van het jaar moet dit totaal worden herzien op

basis van die gemeenschappelijke criteria. Ik zou hieraan nog iets willen toevoegen : als we de normen die op dit ogenblik door de meeste partners in het overlegplatform als ideaal worden beschouwd, toepassen op de bestaande tewerkstellingsprojecten – met uitzondering van de Wielerbond – kunnen er kritische vragen worden gesteld bij de invulling van het grootste gedeelte van die 35 tewerkstellingsprojecten.

De link tussen de topsportscholen en de tewerkstellingsprojecten voor topsporters bestaat erin dat de leerling-topsporters, opgeleid in de topsportscholen, na hun middelbare studies klaar zouden moeten zijn voor het grote werk. Leerling-topsporters zouden dus via een tewerkstellingsproject de stap naar de echte top moeten kunnen zetten, omdat het tewerkstellingsproject wordt beschouwd als een opleiding. Uiteraard blijft voor afgestudeerden van een topsportschool de mogelijkheid open om hun sporttak op het hoogste niveau te beoefenen in combinatie met hogere studies via het systeem 'topsport en studie', aangeboden door de Vlaamse universiteiten en sommige hogescholen.

De laatste vraag van de heer Decaluwe handelde over een toekomstige Vlaamse basket-, hand- en volleybalploeg en de ondersteuning daarvan, zoals die werd aangekondigd door minister Landuyt. Aan welke middelen wordt daarbij gedacht en wanneer worden deze plannen concreet uitgevoerd ? De ondersteuning van de topsportactiviteiten van de Vlaamse sportfederaties gebeurt op basis van het decreet van 13 juli 2001 houdende de sportfederaties.

De voorbije jaren ontvingen de Vlaamse Handbal Vereniging vzw en de Vlaamse Volleybalbond vzw topsportsubsidies op basis van het vorige decreet van 13 april 1999. Via deze subsidies werd reeds de voorbereiding en de deelname aan internationale wedstrijden gesubsidieerd alsook de topsportschool volleybal. Indien de Vlaamse regering via de goedkeuring van de uitvoeringsbesluiten op mijn voorstel ook de sporttak basketbal opneemt in het topsportbeleid, kan ook de Vlaamse Basketballiga vzw via het nieuwe decreet in aanmerking komen voor deze topsportsubsidies. Ik twijfel er niet aan dat dit ook zal gebeuren.

Of een tewerkstellingsproject voor een totale ploeg van de respectieve topsportfederaties naargelang van het niveau van de huidige beloftevolle jongeren en topsporters opportuun en mogelijk is, betwijfel ik ten zeerste, gelet op wat ik daarnet al zei en gelet op de voorlopige adviezen hierover. Hoe dan ook zal ik het spel correct spelen : als er aan-

Anciaux

vragen zijn zal ik die laten bekijken door het overlegplatform. Ik wens hierop niet vooruit te lopen, maar ik heb volgens mij duidelijk genoeg gemaakt dat dit in de toekomst niet echt meer aan de orde zal zijn.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Ik dank de minister voor zijn eerlijk antwoord. Hij heeft op diplomatische wijze zijn collega niet echt in de wind gezet. Ik heb echter wel begrepen dat hij de uitlatingen van minister Landuyt in Zolder maar losse flodders vindt. Ik heb ook begrepen dat het topsportbeleid tot de bevoegdheden van minister Anciaux behoort, en dat hij daarvoor middelen zal vrijmaken.

In privé-gesprekken met de minister heb ik het al gehad over de topsportscholen. Ik spreek me niet uit over de vraag of er zich in dit verband een rationalisatie aandient. Ik weet wel dat de topsport-school van Meulebeke volop bezig is met de voorbereiding van volgend schooljaar. Ik zou het waarderen als de Vlaamse regering haar eventuele beslissingen duidelijk zou meedelen, en dat men hoe dan ook projecten die in de steigers staan niet zo-

maar doorkruist. Ik hoop dat daarover zo snel als mogelijk absolute klaarheid komt.

Ik heb nog een vraagje naar aanleiding van het gevoelige probleem van wat de heer Van Nieuwkerke de netten noemt. Ik wil daar ook nog het gevoelige probleem van de regionale spreiding aan toevoegen. Hoe zit het met de timing ? Wanneer wil de Vlaamse regering daarover een beslissing nemen of een voorstel doen ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik moet u het antwoord schuldig blijven. Er is daarover nog geen timing afgesproken. Ik deel natuurlijk wel uw mening dat er dringend met minister Vanderpoorten moet worden overlegd over eventuele maatregelen die ze in verband met sport wil nemen en die het volgend schooljaar al een weerslag hebben. Ik zal deze zaak opvolgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.26 uur.*
